2024/1896

12.7.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/1896

af 11. juli 2024

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer polyvinylchlorid (»PVC«) med oprindelse i Egypten og Amerikas Forenede Stater

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. **Indledning**

(1) Den 15. november 2023 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af polyvinylchlorid (»PVC«) med oprindelse i Egypten og Amerikas Forenede Stater (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 2. oktober 2023 af Handelsudvalget for Polyvinylchlorid (»klagerne«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for PVC, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. **Registrering**

(3) I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5a, skal Kommissionen registrere import, som er genstand for en antidumpingundersøgelse i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden, medmindre den har tilstrækkelig dokumentation, jf. artikel 5, for, at visse krav i artikel 10, stk. 4, litra c) eller d), ikke er opfyldt.

(4) Klagerne anmodede ikke om registrering, og Kommissionen fandt, at kravene i grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d), ikke var opfyldt. Ud over omfanget af den import, der forårsagede skade i undersøgelsesperioden (»UP«, jf. betragtning 32), var der ikke tale om en yderligere betydelig stigning i importen derefter.

(5) Af de årsager, der er anført i punkt 4.4.1 nedenfor, besluttede Kommissionen at samle importen fra de pågældende lande med henblik på den analyse, der er beskrevet i ovenstående betragtninger. En analyse af data fra Comext-databasen (Eurostat) og data fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande viste, at den samlede importmængde fra de pågældende lande faldt med 41 % i de første tre hele måneder (dvs. december 2023 til februar 2024) efter indledningen af undersøgelsen sammenlignet med de samme måneder i undersøgelsesperioden. Ligeledes var den gennemsnitlige månedlige import fra de pågældende lande i de første tre måneder efter indledningen af undersøgelsen på 19 148 ton i forhold til den gennemsnitlige månedlige import på 27 450 ton i undersøgelsesperioden. Kommissionen gjorde derfor ikke importen af PVC til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5a, i forhåndsfremlæggelsesperioden.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse typer polyvinylchlorid (»PVC«) med oprindelse i Egypten og Amerikas Forenede Stater (EUT C, C/2023/1033, 15.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj).

1.3. **Interesserede parter**

(6) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede Kommissionen specifikt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, myndighederne i Egypten og Amerikas Forenede Stater (»USA«), kendte importører, leverandører og brugere og forhandlere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(7) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.4. **Stikprøveudtagning**

(8) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.4.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(9) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktion og salg. Denne stikprøve bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for 25 % af den anslåede produktion og 26 % af den anslåede EU-salgsmængde af samme vare. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Kommissionen modtog ingen bemærkninger, og den foreløbige stikprøve blev bekræftet. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.4.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(10) Ingen af de ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de ønskede oplysninger eller indvilligede i at indgå i stikprøven. Kommissionen udtog derfor ikke nogen stikprøve blandt importørerne.

1.4.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Egypten*

(11) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Egypten om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Den Arabiske Republik Egyptens faste repræsentation ved Den Europæiske Union om at udpege og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(12) Kun én eksporterende producent i Egypten, TCI Sanmar Chemicals S.A.E. (»TCI Sanmar«) afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Kommissionen besluttede efterfølgende, at det ikke var nødvendigt med stikprøveudtagning.

(13) Den 7. december 2023, 15 dage efter udløbet af fristen for fremlæggelse af stikprøveoplysninger, gav en anden egyptisk eksporterende producent, Egyptian Petrochemical Company (»EPC«), sig til kende og anmodede Kommissionen om at kunne deltage i proceduren som interesseret part. Da Kommissionen fandt, at en anden eksporterende producents deltagelse sandsynligvis ikke ville hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen, imødekom den EPC's anmodning.

1.4.4. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i USA*

(14) For at afgøre, om det er nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i USA om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Amerikas Forenede Staters faste repræsentation ved Den Europæiske Union om at udpege og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(15) Fire eksporterende producenter i USA afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke modtaget bemærkninger om udtagelsen af stikprøven.

1.5. **Individuel undersøgelse**

(16) De to amerikanske eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, tilkendegav, at de agter at anmode om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Dog indsendte ingen af dem en spørgeskemabesvarelse og dermed faktiske anmodninger.

1.6. **Bemærkninger til indledningen af undersøgelsen**

(17) Kommissionen modtog en række bemærkninger til indledningen af undersøgelsen fra interesserede parter og som reaktion på andre parters indlæg.

(18) Efter indledningen af undersøgelsen blev der modtaget bemærkninger fra den egyptiske regering, den egyptiske producent TCI Sanmar, de amerikanske producenter Oxy Vinyls, LP og Westlake Corporation (»Westlake«), en EU-producent, der ikke indgik i stikprøven, Ercros, og to brugere, Rehau og Foamalite Ltd. (»Foamalite«). Klagerne fremsatte også bemærkninger, der tilbageviste de interesserede parters indlæg.

(19) Den egyptiske regering og TCI Sanmar hævdede, at klagerne ikke havde fremlagt en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, og at klagen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser for dumping.

(20) Kommissionen var ikke enig. Med hensyn til dumping fandt Kommissionen, at klagen indeholdt tilstrækkelige relevante beviser til at indlede undersøgelsen, da de umiddelbare beviser pegede på dumpingmargener på 45,2 % for Egypten og 40,6 % til 59,4 % for USA. Klagerne havde specifikt baseret eksportprisen på rimelige tilgængelige oplysninger såsom Eurostats gennemsnitlige cif-pris på import med oprindelse i Egypten til Unionen og justeret denne til ab fabrik-niveau ved hjælp af rimelige skøn. På samme måde blev den normale værdi fastsat af klagerne på baggrund af de lokale priser, der var indberettet af markedsovervågningssystemet ChemOrbis på Egyptens lokale prisindeks. Påstanden blev derfor afvist.

(21) Den egyptiske regering, Oxy Vinyls, LP, TCI Sanmar og Westlake satte spørgsmålstegn ved skadesanalysen i klagen, da importen fra Egypten og USA ikke kom ind i Unionen i skadevoldende mængder eller til skadevoldende priser, og EU-erhvervsgrenen var sund og klarede sig godt. Parterne mente også, at bekymringerne om en trussel om skade var grundløse.

(22) Klagen indeholdt udviklingen i importen fra de pågældende lande målt i mængder/priser. Grundforordningen fastsætter, at skadesanalysen skal tage hensyn til både det absolutte niveau og udviklingen i markedsandelen og priserne i den betragtede periode. Kommissionen fandt, at selv om EU-erhvervsgrenen kunne have været sund i begyndelsen af den betragtede periode, indeholdt klagen argumenter for, hvorfor situationen forværredes fra udgangen af 2022, og at der ikke blev fremlagt tilstrækkelige beviser mod de argumenter, der blev fremsat til støtte for en mulig trussel om skade, navnlig i betragtning af den strukturelle overkapacitet hos eksportører fra de pågældende lande.

(23) Den egyptiske regering, Oxy Vinyls, LP og TCI Sanmar hævdede, at årsagssammenhængen ikke var påvist, og at der var andre alternative årsager til skaden. Blandt andre årsager til skaden nævnte parterne energiomkostningerne, force majeure, ikke berørt import fra Mexico og Norge, inflationen og EU-erhvervsgrenens eksportresultater. Rehau og Foamalite hævdede, at EU-producenterne kan have været ansvarlige for deres egen skade som følge af erklæringen om force majeure-begivenheder, der begrænsede leveringen af varen til EU-brugerne under de aftalte mængder, og som resulterede i, at de berørte brugere søgte efter andre PVC-kilder uden for Unionen.

(24) Ercros hævdede, at årsagssammenhængen var påvist, og fremhævede, at pristrykket, der påvirkede EU-markedet og EU-erhvervsgrenen, i vid udstrækning og utvivlsomt var drevet af priserne på egyptisk og amerikansk PVC, hvilket viser, at 2021 var et vendepunkt.

(25) Kommissionen fandt, at klagen indeholdt tilstrækkelige elementer til at vurdere årsagssammenhængen på dette tidspunkt, og at der ikke var fremlagt væsentlige beviser til at modsige argumentationen i klagen.

(26) Oxy Vinyls og LP hævdede, at EU-producenterne har højere omkostninger i forbindelse med de høje overholdelsesomkostninger, der er forbundet med en lang række miljømæssige og sociale bestræbelser i Unionen.

(27) Kommissionen fandt, at denne påstand kunne have visse fordele, hvis skaden blev konstateret i hele den pågældende periode, men argumenterne forklarede ikke den pludselige opståen af skade i undersøgelsesperioden, hvor den påståede dumpingimport steg kraftigt.

(28) Oxy Vinyls, LP og Westlake hævdede, at klagerne ikke dokumenterede, hvorfor fortjenstmargenen ved beregningen af målprisunderbuddet skulle være 15 %. Ercros hævdede, at en sund PVC-EU-erhvervsgren kræver en fortjenstmargen på 15 %. Selv om klagerne, støttet af Ercros, fremførte, at en fortjenstmargen på 15 % var en normal fortjenstmargen for den kemiske sektor, fik Kommissionen ikke oplysninger fra andre parter om, hvad der er en rimelig fortjenstmargen, der kan forventes på mellemlang sigt i en konjunkturfølsom industri som PVC-industrien. De samme amerikanske eksportører hævdede også, at indledningen af undersøgelsen kan have været behæftet med fejl, fordi klagerne fejlagtigt anvendte EBITDA i stedet for fortjenstmargenen. Kommissionen bemærkede, at fortjenstmargenen på 15 % blev anvendt i beregningerne, og at det i klagen blot blev anført, at dette var den samme procentsats som EBITDA's målprocentsats for klagerne. Kommissionen fandt, at det af sammenligningen mellem de forskellige forhold i klagen ikke kan udledes, at klagerne fejlagtigt anvendte EBITDA snarere end fortjenstmargenen ([3]).

(29) Foamalite klagede over den mulige indvirkning på virksomhedens konkurrenceevne, hvis Kommissionen indfører antidumpingtold, da den konkurrerer med en virksomhed i Nordirland, som ikke skal betale antidumpingtold på sin import fra USA. Kommissionen konstaterede, at Det Forenede Kongerige den 8. januar 2024 indledte en antidumpingundersøgelse vedrørende S-PVC fra USA og afviste påstanden.

1.7. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(30) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de stikprøveudtagne EU-producenter, de to egyptiske eksporterende producenter, der havde givet sig til kende, og de stikprøveudtagne eksporterende producenter i USA. Kommissionen offentliggjorde et spørgeskema til importører og brugere i indledningsmeddelelsen. Der blev også stillet spørgeskemaer til rådighed for ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere uden for Unionen (jf. betragtning 48 og 73). De samme spørgeskemaer blev også gjort tilgængelige online ([4]) på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen.

(31) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe en foreløbig afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

EU-producenter

— INOVYN Manufacturing Belgium SA, Evere, Belgien

([3]) Erklæringen i klagen har følgende ordlyd: »En fortjenstmargen på 15 % betragtes som en normal fortjenstmargen for den kemiske industri og er i gennemsnit målprocenten for EBITDA for de klagende virksomheder. Dette tal angiver det EBITDA-niveau, der er nødvendigt for at investere og opretholde produktionskapaciteten«. I de to følgende punkter i klagen fremgår det utvetydigt, at klagerne anvendte fortjenstmargenen i deres analyse: »PVC-industrien er en kapitalintensiv industri, der skal opnå en fortjenstmargen på 15 % for at være bæredygtig. Dette omfatter geninvestering i eksisterende planer for at sikre fremtidige aktiviteter og forblive konkurrencedygtig i forhold til import fra lande, der har lavere energiomkostninger og mindre strenge dekarboniseringskrav«, og »tidligere har industrien ikke konsekvent opnået en fortjenstmargen på 15 %, og dette har skabt mange problemer, der har ført til lukning af flere PVC-enheder og endda hele anlæg«.

([4]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695.

— Shin-Etsu PVC BV, Hilversum, Nederlandene

— Vynova Belgium NV, Tessenderlo, Belgien ([5])

Eksporterende producenter i Egypten

— TCI Sanmar Chemicals S.A.E., Port Said

— Egyptian Petrochemical Company, Alexandria

Eksporterende producenter i USA

— Formosa Plastics Corporation, Livingston, Essex, New Jersey

— Westlake Chemicals, Houston, Texas

Ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler

— Tricon Dry Chemicals, LLC, Houston, Texas.

1.8. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(32) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2022 til den 30. september 2023 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2020 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN UNDERSØGTE VARE, DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. **Den undersøgte vare**

(33) Den undersøgte vare er suspensionspolyvinylchlorid (»S-PVC«), ikke blandet med andre stoffer. Den berørte vare omfatter kun S-PVC og omfatter ikke emulsionspolyvinylchlorid (»E-PVC«) (»den undersøgte vare«).

(34) PVC er en menneskeskabt termoplastisk polymer. Det primære råmateriale, der anvendes til fremstilling af PVC-harpikser, er vinylchlorinmonomer (VCM), som fremstilles ved at bringe ethylen og chlor til reaktion, så der dannes ethylendichlorid (EDC), som derefter omdannes til VCM ved termisk krakning. S-PVC fremstilles ved hjælp af suspensionsteknologi.

(35) PVC i suspensionsform (S-PVC) er et industriprodukt, der anvendes til en lang række formål, f.eks. til fremstilling af rør og fittings, film og folie, sprøjte- og blæsestøbning.

2.2. **Den pågældende vare**

(36) Den pågældende vare er den undersøgte vare med oprindelse i Egypten og Amerikas Forenede Stater (»USA«) (»de pågældende lande«), som for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 3904 10 00 (Taric-kode 3904 10 00 15 og 3904 10 00 80). (»den pågældende vare«).

2.3. **Samme vare**

(37) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare, når den eksporteres til Unionen

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarkeder, samt

([5]) Kommissionen kunne få adgang til og kontrollere produktionsdata og finansielle data for den stikprøveudtagne producent (Vynova Wilhelmshaven GmbH) hos dens forretningsmæssigt forbundne virksomhed Vynova Belgium NV (erhvervsdrivende i forarbejdningskontrakten).

— den undersøgte vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(38) Kommissionen besluttede på dette tidspunkt, at disse varer derfor udgør samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

3.1. **Egypten**

3.1.1. *De eksporterende producenters samarbejde*

(39) Som anført i betragtning 12 og 13 gav to egyptiske eksporterende producenter, TCI Sanmar og EPC, sig til kende i forbindelse med undersøgelsen og indsendte spørgeskemabesvarelser. EPC indsendte en ufuldstændig spørgeskemabesvarelse, hvor væsentlige dele manglede. Ved brev af 16. januar 2024 underrettede Kommissionen derfor EPC om, at den havde til hensigt at anvende artikel 18 og basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende de manglende oplysninger. I samme brev opfordrede den EPC til at indsende de manglende oplysninger. EPC undlod dog at gøre dette, også efter at Kommissionen gentog sin anmodning den 6. februar 2024.

(40) Under kontrolbesøget hos EPC, som fandt sted fra den 3 til den 6. marts 2024, fandt Kommissionen yderligere elementer, der førte til anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 1.

(41) Da EPC ikke fremlagde de oplysninger, der var nødvendige for vurderingen af hjemmemarkedspriser, eksportpriser og produktionsomkostninger, blev EPC i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 4, ved brev af 12. april 2024 underrettet om årsagerne til, at Kommissionen havde til hensigt at se bort fra de fremlagte oplysninger, og den fik mulighed for at give yderligere forklaringer. Af fortrolighedshensyn blev de underliggende oplysninger kun sendt til EPC.

(42) Den 17. april 2024 modsatte EPC sig anvendelsen af artikel 18. EPC hævdede, at den indtil den 12. december 2023 ikke var bekendt med antidumpingsagen, at en anmodning om forlængelse af fristen efterfølgende blev afvist af Kommissionen, og at den derfor var forhindret i at deltage effektivt i kontrolprocessen.

(43) EPC tilføjede, at Kommissionen (som minimum) burde tage hensyn til oplysningerne vedrørende eksportpriserne med henblik på at fastslå dumping, da Kommissionens team kontrollerede nøjagtigheden af alle de krævede dokumenter (i forhold til eksportpriserne) under kontrolbesøget.

(44) EPC mente desuden, at den samarbejdede fuldt ud inden for rammerne af sin disponible kapacitet, og henviste til artikel 15 i WTO's antidumpingaftale, ifølge hvilken de udviklede medlemslande skal tage særligt hensyn til udviklingsmedlemslandenes særlige situation.

(45) Kommissionen var uenig i EPC's bemærkninger. Med hensyn til EPC's påstand om, at den indtil den 12. december 2023 ikke havde kendskab til undersøgelsen, minder Kommissionen om, at denne undersøgelse blev indledt den 15. november 2023 ved offentliggørelse af en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Samme dag underrettede Kommissionen EPC og Den Arabiske Republik Egyptens faste repræsentation direkte om indledningen af denne undersøgelse og opfordrede EPC til at deltage i stikprøveudtagningsprocessen.

(46) Med hensyn til EPC's påstand om, at den havde samarbejdet fuldt ud inden for rammerne af sin disponible kapacitet, og dens henvisning til artikel 15 i WTO's antidumpingaftale, bemærkede Kommissionen, at en parts begrænsede kapacitet ikke kan begrunde manglen på nødvendige oplysninger med henblik på en præcis beregning af dumpingmargenen eller den manglende mulighed for at krydstjekke fremlagte data. Kommissionen mindede desuden om, at den undtagelsesvis havde accepteret EPC's deltagelse i undersøgelsen, selv om EPC ikke havde udfyldt stikprøveskemaet (jf. betragtning 13), og at den oprindeligt gav sig til kende efter den normale frist.

(47) Kommissionen så derfor foreløbigt bort fra oplysningerne fra EPC og bekræftede anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende denne eksporterende producent på grundlag af grundforordningens artikel 18, stk. 1.

3.1.2. *Ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere*

(48) Ifølge oplysningerne i klagen fandt eksporten til Unionen sted via ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere, og de eksporterende producenter var bekendt med det endelige bestemmelsessted for salget gennem disse forhandlere. Kommissionen anmodede om og indhentede fra de to eksporterende producenter navne og kontaktoplysninger på disse forhandlere. Syv ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der tilsammen tegnede sig for mere end 70 % af den samlede import fra Egypten i undersøgelsesperioden, udfyldte i det mindste delvist spørgeskemaet. Ifølge de fremlagte oplysninger videresolgte disse forhandlere den pågældende vare enten til kunder i Unionen eller til kunder i tredjelande. Ingen af dem videresolgte den pågældende vare til kunder i Egypten.

(49) Ud over at bekræfte, at ingen af de ikke forretningsmæssigt forbundne forhandleres videresalg kom ind på hjemmemarkedet i Egypten, var oplysningerne fra disse forhandlere ikke nødvendige for at fastslå dumping for så vidt angår Egypten. TCI Sanmar godtgjorde denne eksports endelige bestemmelsessted i deres regnskaber, navnlig på grundlag af tilgængelige forsendelsesdokumenter.

3.1.3. *Normal værdi*

(50) På grund af anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 1, på EPC, som beskrevet i afsnit 3.1.1 ovenfor, fandt nedenstående beskrivelse af dumpingmargenen kun anvendelse på den resterende egyptiske eksporterende producent, TCI Sanmar.

(51) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af dennes samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag var det samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.

(52) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen med repræsentativt salg på hjemmemarkedet.

(53) Kommissionen undersøgte herefter, om salget på hjemmemarkedet for hver varetype, der var identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen. Kommissionen fastslog, at hjemmemarkedssalget var repræsentativt, fordi det udgjorde mere end 5 % af det samlede eksportsalg af den identiske vare til Unionen.

(54) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(55) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(56) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.

(57) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:

a) mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(58) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at 5-97 % af hjemmemarkedssalget af den pågældende varetype afhængigt af varetypen var rentabelt, og at den vejede gennemsnitlige salgspris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor kun beregnet som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg, hvis hjemmemarkedssalget udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde af denne type.

3.1.4. *Eksportpris*

(59) TCI Sanmar eksporterede til Unionen gennem ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere, som købte den pågældende vare fra TCI Sanmar og videresolgte den til uafhængige kunder i Unionen. Som anført i betragtning 49 dokumenterede TCI Sanmar det endelige bestemmelsessted for eksportsalget til ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere i deres regnskaber.

(60) Den således fastsatte eksportpris var den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt til den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.1.5. *Sammenligning*

(61) Kommissionen sammenlignede den normale værdi med eksportprisen på grundlag af priserne ab fabrik.

(62) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed.

(63) TCI Sanmar og den egyptiske regering hævdede, at den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), burde nedjusteres i betragtning af virkningerne af en valutakrise for Egyptens økonomi i undersøgelsesperioden. For at underbygge påstanden pegede TCI Sanmar på udviklingen på et såkaldt parallelt eller sort marked, hvor hårde valutaer såsom den amerikanske dollar (»USD«) eller euroen blev handlet til kurser, der var betydeligt højere end de officielle valutakurser, der er fastsat af Egyptens centralbank (»CBE«), som f.eks. blev beskrevet i en markedsefterretningsrapport fra det amerikanske handelsministerium den 19. september 2023 eller i et studie offentliggjort af BNP Paribas. TCI Sanmar tilføjede, at hjemmemarkedssalget af den pågældende vare blev betalt i egyptiske pund (»EGP«). I regnskabsmæssig sammenhæng blev disse betalinger omregnet til USD. På grund af de gældende regnskabsregler måtte disse omregninger baseres på CBE-satsen.

(64) Den 22. marts 2024 gentog TCI Sanmar sin påstand og tilføjede, at Egypten havde sikret sig en vigtig aftale med Den Internationale Valutafond (»IMF«) til en værdi af 8 mia. USD. En afgørende betingelse for aftalen fra IMF's synspunkt var, at CBE gjorde det muligt for markedskræfterne at fastsætte værdien af EGP for at fjerne forskellen mellem den officielle valutakurs og den såkaldte parallelle markedskurs. Efter at CBE accepterede denne betingelse, ændrede den officielle valutakurs sig fra ca. 31 EGP – 1 USD (den 5. marts 2024) til ca. 49 EGP – 1 USD (den 6. marts 2024) (et fald i værdien på ca. 60 %).

(65) Kommissionen afviste den oprindelige påstand og den genfremsatte påstand. Ingen af de anmodende parter kunne underbygge påstandene, navnlig fordi der ikke var nogen registrerede historiske kurser på et sort eller parallelt marked. Desuden foreskrev TCI Sanmars regnskabspraksis anvendelsen af de officielle satser, som CBE havde fastsat, og bekræftede således Kommissionens synspunkt om at anvende disse satser.

(66) I forbindelse med den genfremsatte påstand præciserede Kommissionen, at begivenheder efter undersøgelsesperioden normalt ikke kunne tages i betragtning med henblik på at fastslå dumping. Ved sammenligningen af eksportpriserne og hjemmemarkedspriserne må Kommissionen udelukkende basere sig på officielle valutakurser. En væsentlig ændring i en valutakurs, som den fandt sted den 6. marts 2024, kan ikke accepteres som efterfølgende dokumentation for, at en sådan væsentligt ændret valutakurs ville indikere, at den skulle anvendes for en tidligere periode, her undersøgelsesperioden.

(67) TCI Sanmar anmodede endvidere om en justering for kreditomkostninger. Kommissionen afviste anmodningen og fandt, at de kendsgerninger, som TCI Sanmar påberåbte sig, snarere berettigede til en nedjustering i stedet for den opjustering af eksportprisen, som TCI Sanmar ønskede. Af fortrolighedshensyn blev de yderligere oplysninger kun sendt til TCI Sanmar.

(68) Justeringer for fragt-, forsikrings-, håndterings- og kreditomkostninger, bankgebyrer og emballeringsomkostninger blev fratrukket hjemmemarkedssalgspriserne og/eller eksportsalgspriserne, hvor disse blev indberettet og fundet berettiget.

3.1.6. *Dumpingmargener*

(69) På det grundlag udgør TCI Sanmars midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, 86,1 %.

(70) Som forklaret i de foregående betragtninger (39-47) gjorde Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 18 brug af de foreliggende faktiske oplysninger for EPC. I denne forbindelse fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at fastsætte dumpingmargenen for EPC på grundlag af det repræsentative salg af den mest repræsentative varetype, som TCI Sanmar solgte til Unionen. Denne varetype udgjorde mere end 90 % af den samlede eksport fra TCI Sanmar til Unionen, og i mangel af samarbejdsvilje fandt Kommissionen, at denne metode på passende vis afspejlede virksomhedens potentiale for dumpingadfærd under hensyntagen til den proceduremæssige kontekst, hvor et sådant manglende samarbejde fandt sted, og de relevante beviser i sagen. Den beregnede dumpingmargen udgjorde således 109,5 % og blev anvendt på EPC.

(71) Alle kendte eksporterende producenter gav sig til kende i forbindelse med denne undersøgelse. Ud fra ovenstående besluttede Kommissionen at fastsætte dumpingmargenen for ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter på niveauet for virksomheden med den højeste dumpingmargin, dvs. EPC.

(72) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemical Company	109,5 %
Alle andre virksomheder	109,5 %

3.2. **USA**

3.2.1. *Ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere*

(73) Ligesom i Egyptens tilfælde (jf. betragtning 48) anmodede Kommissionen de to stikprøveudtagne eksporterende producenter om og fik navne og kontaktoplysninger på de ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere, hvorigennem en stor del af deres eksportsalg til Unionen ifølge oplysningerne i klagen blev kanaliseret. Kommissionen kontaktede forhandlerne direkte og gennem de stikprøveudtagne eksporterende producenter og opfordrede dem til at udfylde et særligt spørgeskema med henblik på at fastslå det endelige bestemmelsessted for Formosas og Westlakes salg af PVC. Ni ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere indsendte en delvis eller fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet til Kommissionen. Disse oplysninger omfattede kun en begrænset del af de stikprøveudtagne parters EU-salgsmængde. De stikprøveudtagne parter indhentede imidlertid selv yderligere oplysninger fra deres ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere, som gjorde det muligt for Kommissionen at vurdere det endelige bestemmelsessted for alle Formosas eksportsalgsmængder og 98,5 % af Westlakes eksportsalg. Alt eksportsalg, for hvilket EU-destinationen kunne bekræftes, blev anvendt i dumpingberegningen.

3.2.2. *Normal værdi*

(74) Kommissionen undersøgte først, hvorvidt det samlede hjemmemarkedssalg for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af dennes samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for hver af de stikprøvetagne eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.

(75) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for de eksporterende producenter med repræsentativt hjemmemarkedssalg.

(76) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget — for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter på hjemmemarkedet — for hver varetype, der var identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen. Kommissionen fastslog, at de stikprøveudtagne eksporterende producenters hjemmemarkedssalg var repræsentativt, fordi det udgjorde mere end 5 % af det samlede eksportsalg af den identiske vare til Unionen.

(77) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(78) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:

a) salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og

b) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(79) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.

(80) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:

a) mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller

b) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.

(81) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at for begge eksporterende producenter, med undtagelse af to af Westlakes varetyper, var mindre end 80 % af deres samlede hjemmemarkedssalg rentabelt. Den normale værdi blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af det rentable salg kun for dette salg. For de to varetyper hos den eksporterende producent, for hvilke mere end 80 % af hjemmemarkedssalget var rentabelt, blev den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden.

3.2.3. *Eksportpris*

(82) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller som forklaret i betragtning 73 gennem ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

(83) For det direkte salg af den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen var eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen. For det indirekte salg gennem ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere i USA blev eksportprisen fastsat på grundlag af den pris, hvortil den pågældende vare blev solgt til disse forhandlere, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(84) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter ab fabrik.

(85) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transport-, kredit-, emballerings-, rabat- og håndterings- og lasteomkostninger, hvor det var relevant.

3.2.4. *Dumpingmargener*

(86) For de stikprøveudtagne eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(87) På dette grundlag fastsættes de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %

(88) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen de stikprøveudtagne parters vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6.

(89) På dette grundlag udgør den midlertidige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, 63,7 %.

(90) For at fastlægge metoden til beregning af restdumpingmargenen, dvs. den margen, der gælder for alle andre eksporterende producenter i USA, som ikke gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen, tog Kommissionen først hensyn til de eksporterende producenters samarbejdsvilje. Graden af samarbejdsvilje er de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede import fra det pågældende land til Unionen i undersøgelsesperioden, som blev fastsat på grundlag af statistikker fra Comext. De fire samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for 76,5 % ([6]) af eksporten fra USA til Unionen i undersøgelsesperioden. Derfor anses samarbejdsniveauet i dette tilfælde for at være lavt. For alle andre eksporterende producenter i Amerikas Forenede Stater beregnede Kommissionen derfor dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Kommissionen besluttede at fastsætte restdumpingmargenen til det dumpingniveau, der blev konstateret for den stikprøveudtagne eksporterende producent med den højeste vejede gennemsnitlige dumpingmargen for den mest repræsentative varetype.

(91) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

([6]) Ved beregningen af repræsentativiteten har Kommissionen sammenlignet det EU-salg af den pågældende vare, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter i USA har indberettet, med Eurostats importstatistikker, behørigt justeret ved at udelukke E-PVC.

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	62,1 %
Alle andre virksomheder	77,0 %

4. SKADE

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen**

(92) Samme vare blev fremstillet af 12 EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1. Tre af EU-producenterne er klagerne.

(93) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til 3 842 081 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, såsom besvarelsen af makrospørgeskemaet, oplysninger indsamlet under kontrolbesøg hos de stikprøveudtagne producenter, spørgeskemaer fra andre samarbejdsvillige producenter og Eurostats officielle statistikker. Som anført i betragtning 9 tegnede de tre stikprøveudtagne EU-producenter sig for 25 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(94) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen led skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages højde for forarbejdningsaftaler og aktiviteter i forudgående led i EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.

(95) Kommissionen konstaterede, at to ud af de tre producenter i stikprøven arbejder inden for rammerne af forarbejdningsaftaler. Inden for rammerne af hver forarbejdningsaftale var den erhvervsdrivende en anden enhed i gruppen, der var ansvarlig for at erhverve inputmaterialerne og sælge produktionen af samme vare, idet den stikprøveudtagne producent blev aflønnet via et forarbejdningsgebyr. Derfor var de finansielle oplysninger fra to stikprøveudtagne producenter utilstrækkelige til at foretage skadesanalysen, da de finansielle resultater ville være ret stabile og afspejle forarbejdningsgebyret og ikke de erhvervsdrivendes økonomiske resultater. For disse to stikprøveudtagne producenter fik Kommissionen således adgang til de erhvervsdrivendes registre og oplysninger om fordelingsnøglerne, således at den kunne kontrollere det fulde finansielle resultat af produktionen af samme vare på de stikprøveudtagne steder. Det betød, at Kommissionen var i stand til at kontrollere de økonomiske resultater, som de erhvervsdrivende opnåede i forbindelse med fremstillingen af PVC på de stikprøveudtagne anlæg hos forarbejdningsvirksomhederne.

(96) S-PVC er en menneskeskabt termoplastisk polymer, der fremkommer ved polymerisering af vinylchlorid. Vinylchloridmonomer (VCM) er det primære råmateriale og fremstilles ved termisk krakning af ethylendichlorid (EDC), et produkt, der fremstilles ved direkte chlorering eller oxychlorering af ethylen. En af de stikprøveudtagne producenter køber ethylen, chlor og/eller EDC fra tredjepartsleverandører. For de to andre stikprøveudtagne producenter kan deres respektive erhvervsdrivende også indkøbe EDC på markedet (og gør det regelmæssigt), men deres grupper har kapacitet til at producere EDC ved hjælp af chlor produceret af en fælles enhed, hvor hver gruppe har en andel på 50 %. Chlor købes til en afregningspris, der har været stabil i den betragtede periode, og som indgår i en handelsmodel, som forskellige skattemyndigheder i Unionen har accepteret som værende på armslængdevilkår.

(97) Kommissionen modtog bemærkninger fra Westlake, som argumenterede for, at den dermed forbundne virksomhed inden for kaustisk soda skulle medtages i skadesanalysen. Kaustisk soda og chlor fremstilles ved elektrolyse af salt. Kaustisk soda anvendes i vid udstrækning i den kemiske industri som et grundlæggende materiale. Klagerne anførte, at kaustisk soda er et sideprodukt til fremstilling af chlor, og at begge fremstilles i store mængder under chlor-alkaliprocessen ([7]), og de anfægtede, at kaustisk soda kan betragtes som et sideprodukt eller biprodukt af PVC. Kommissionen bemærkede, at for så vidt som ikke alle PVC-producenter beskæftiger sig med fremstilling af chlor, er dette en meget stærk indikator for, at de to industrier, selv om de begge er forbundet med chlor-alkaliprocessen, skal betragtes som adskilte industrier ([8]).

(98) Westlake hævdede også, at der er tre forskellige produktsegmenter på S-PVC-markedet (»almindelig S-PVC«, »ladede polymerer« og »special-S-PVC«), og at undersøgelsen ikke skelnede ordentligt mellem dem. Westlake hævdede, at Kommissionen tidligere havde anerkendt de tre segmenter på konkurrenceområdet. Kommissionen bemærkede, at det af Westlake nævnte dokument fremgik, at »special« og »ladede polymerer« var nichemarkeder ([9]). Klagerne hævdede på sin side, at almindelig S-PVC, ladede polymerer og special-S-PVC har de samme grundlæggende kemiske egenskaber, og at de kun er varetyper, og at de varekontrolnumre (PCN), som Kommissionen har foreslået, var tilstrækkeligt præcise til at tage højde for forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden eller fastlæggelsen af skade og årsagssammenhæng. Klagerne hævdede også, at Westlake ikke fremlagde bevis for, at et eller flere formodede segmenter var mere tilbøjelige til at blive berørt af dumpingimporten end andre, at der ikke blev fremlagt beviser for, at prisforskelle ikke kan afhjælpes af varekontrolnummerstrukturen, og at der ikke var bevis for, at varerne ikke er indbyrdes udskiftelige. Kommissionen bemærkede, at de stikprøveudtagne EU-producenter fremstiller den mest almindelige S-PVC til generelle formål (som af Westlake benævnes som »almindelig S-PVC«), at den vigtigste faktor for anvendelsen af S-PVC var dens k-værdi ([10]), og at den såkaldte almindelige S-PVC ville være omfattet af varekontrolnumre B og C i undersøgelsen. I den forbindelse fandt Kommissionen, at udtrykket »special« snarere er en handelsklassifikation eller et handelsmæssigt begreb og ikke en industristandard (da et produkt, der kaldes »special« af én producent, kan betragtes som »almindelig« af en anden).

(99) Kommissionen bemærkede, at forskellene i produktionsprocessen er minimale, eftersom det fremgår, at en stikprøveudtagen producent også kan anvende de samme linjer til at fremstille visse former for special-S-PVC ([11]). Kommissionen bemærkede, at selv om Westlake vidste, at de tre stikprøveudtagne EU-producenter ikke arbejdede inden for de tre påståede segmenter, fremsatte den ingen bemærkninger til den foreslåede EU-stikprøve. Desuden fandt Kommissionen ingen beviser for relevansen af de påståede segmenter med hensyn til priser, omkostninger eller markedssegmentering, der ikke var omfattet af varekontrolnummerstrukturen. Westlakes påstand om eksistensen af tre segmenter blev derfor afvist.

([7]) Chlor-alkaliprocessen er en industriel proces til elektrolyse af natriumchloridopløsninger (NaCl). Den henviser til den teknologi, der anvendes til fremstilling af chlor og natriumhydroxid (kaustisk soda), som begge er basiskemikalier, der kræves af industrien.

([8]) Klagernes argumenter omfattede fem årsager: i) PVC og kaustisk soda anvendes på forskellige og særskilte markeder, ii) ikke alle PVC-producenter er integrerede og fremstiller kaustisk soda, iii) PVC og kaustisk soda fremstilles ikke i samme produktionsproces, iv) chlor og kaustisk soda er sideprodukter til elektrolyse af salt, og v) det vil være umuligt at fastslå, hvilken af de to industrier der fremstiller primærproduktet, og hvilken industri der producerer det sekundære »biprodukt«.

([9]) Sag M.6905 — INEOS/Solvay/JV, som findes på linket (https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf).

([10]) K-værdien er en indikator for molekylvægt og polymerisationsgrad, og Kommissionen valgte fire forskellige varekontrolnumre baseret på k-værdi, hvorved den foreslåede tre-varekontrolnummerstruktur, der foreslås i klagen, blev udvidet. Kun én stikprøveudtagen EU-producent fremstillede en mindre del af special-S-PVC ved hjælp af de samme linjer, som fremstillede almindelig S-PVC. Denne producent anvendte betegnelsen special-S-PVC, når produktet var blevet tilpasset brugerens særlige behov (f.eks. ved at medtage tilsætningsstoffer, farvning af det...).

([11]) I rapporten vedrørende sag M.6905 hedder det, at »der kan fremstilles ladede polymerer på produktionslinjer, der anvendes til fremstilling af special-S-PVC eller almindelig S-PVC, så længe der er en passende tørreenhed. Dette skyldes, at partikler i ladede polymerer er langt mindre end partikler i almindelig S-PVC, og der er derfor behov for mere sofistikeret tørreudstyr. Special-S-PVC kan også fremstilles på produktionslinjer, der normalt anvendes til fremstilling af almindelig S-PVC eller af ladede polymerer, så længe der findes comonomer-injektionslinjer og passende monomer-genvindingsenheder.«

4.3. **EU-forbrug**

(100) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af:

— de stikprøveudtagne EU-producenters efterprøvede salg

— salget hos de samarbejdsvillige EU-producenter af PVC, der ikke indgik i stikprøven, indhentet fra klagerne

— salget fra andre EU-producenter af PVC, indhentet i de bemærkninger, der blev indgivet til Kommissionen

— salget fra de øvrige EU-producenter af PVC ekstrapoleret på grundlag af deres andel af PVC-produktionen i Unionen i de seneste officielle statistiske data (PRODCOM)

— importen af PVC til Unionen som registreret i Eurostats Comext-database.

(101) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 1

EU-forbruget (i ton)

	2020	2021	2022	UP
Samlet EU-forbrug	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Indeks	*100*	*113*	*92*	*82*

Kilde: EU-erhvervsgrenen, stikprøveudtagne EU-producenter, andre EU-producenter, Eurostat.

(102) EU-forbruget af samme vare blev fastsat ved at kombinere oplysninger om EU-producenternes EU-salg (jf. betragtning 100) og importdata fra Eurostat. Da den undersøgte vare kun omfatter S-PVC, blev importen af S-PVC anslået til 96 % af importen under KN-kode 3904 10 00, mens resten var import af E-PVC. Fordelingen af importen under KN-kode 3904 10 00 mellem de to PVC-typer blev foretaget på grundlag af markedsoplysningerne i klagen.

(103) Det samlede EU-forbrug viser en nedadgående tendens fra 2021, et år, der nød godt af en stærk genopretning efter covid-19-pandemien. Fra 2020 er det samlede EU-forbrug faldet med 18 % som følge af en aktuel nedgang i byggesektoren i Unionen.

4.4. **Import fra de pågældende lande**

4.4.1. *Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande*

(104) Kommissionen undersøgte, om importen af S-PVC med oprindelse i de pågældende lande burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.

(105) De dumpingmargener, der blev fastsat for importen fra Egypten og USA, var højere end den minimumsværdi, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Importmængden fra hvert af de pågældende lande var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Markedsandelene i undersøgelsesperioden var på henholdsvis 1,92 % og 8,30 %.

(106) Konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten fra Egypten og USA og mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og samme vare var meget ens. Mere specifikt konkurrerede de importerede varer med hinanden og med S-PVC produceret i Unionen, fordi industrielle brugere har adgang til både EU-producenternes salgsteam og forhandlere på samme måde og begge betjener samme kundekategorier.

(107) Alle kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var således opfyldt, og importen fra Egypten og USA blev undersøgt kumulativt med henblik på konstatering af skade.

4.4.2. *Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande*

(108) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Eurostat. Markedsandelen for importen blev fastsat på grundlag af tilgængelige statistikker for hver enkelt vare og et skøn over forbruget i undersøgelsesperioden på grundlag af de seneste tilgængelige oplysninger (2022).

(109) Importen til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 2

Importmængde (i ton) og markedsandel

	2020	2021	2022	UP
EGYPTEN				
Importmængde	7 252	24 566	44 562	62 004
Indeks (2020 = 100)	*100*	*339*	*614*	*855*
Markedsandel	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
Indeks (2020 = 100)	*100*	*300*	*668*	*1 048*
AMERIKAS FORENEDE STATER (USA)				
Importmængde	33 737	41 430	127 713	267 390
Indeks (2020 = 100)	*100*	*123*	*379*	*793*
USA's markedsandel	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
Indeks (2020 = 100)	*100*	*109*	*411*	*972*
DE PÅGÆLDENDE LANDE				
Importmængde fra de pågældende lande	40 989	65 996	172 275	329 394
Indeks (2020 = 100)	*100*	*161*	*420*	*804*
De pågældende landes markedsandel	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
Indeks (2020 = 100)	*100*	*143*	*457*	*985*

Kilde: Eurostat.

(110) I absolutte tal steg importen fra de pågældende lande med 288 405 ton i den betragtede periode. Samtidig steg den samlede markedsandel for importen fra de pågældende lande med 9,18 procentpoint (importen i undersøgelsesperioden var otte gange højere end i 2020). Importen fra Egypten steg med 54 750 ton i den betragtede periode og nåede en markedsandel på 1,92 %. Importen fra USA steg med 233 653 ton i den betragtede periode og nåede en markedsandel på 8,30 %. Importen fra de pågældende lande nåede op på en markedsandel på 10,22 % i undersøgelsesperioden.

4.4.3. *Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud/pristryk*

(111) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat. Prisunderbuddet for importen blev fastsat på grundlag af cif-priser fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter (jf. betragtning 69 og 87).

(112) De gennemsnitlige importpriser ved salg til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2020	2021	2022	UP
EGYPTEN				
Gennemsnitspris	688	1 449	1 353	926
Indeks	*100*	*211*	*197*	*135*
AMERIKAS FORENEDE STATER (USA)				
Gennemsnitspris	821	1 525	1 405	903
Indeks	*100*	*186*	*171*	*110*
UNDERSØGTE LANDE				
Vejet gennemsnitlig pris	798	1 497	1 392	907
Indeks	*100*	*188*	*174*	*114*

Kilde: Eurostat.

(113) Gennemsnitsprisen på importen fra Egypten steg kraftigt i 2021 og nåede 1 449 EUR pr. ton (fra 668 EUR pr. ton i 2020) og faldt derefter en smule til 1 353 EUR pr. ton i 2022 og til 926 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Gennemsnitsprisen på importen fra USA fulgte en lignende tendens med en kraftig stigning i 2021 til 1 525 EUR pr. ton (fra 821 EUR pr. ton i 2020) og faldt derefter gradvist til 1 405 EUR pr. ton i 2022 og til 903 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden.

(114) I den betragtede periode steg den gennemsnitlige enhedspris på dumpingimporten fra de pågældende lande med 14 %. I 2020 og 2021 blev importen fra de pågældende lande prissat til over de konstaterede EU-salgspriser for de stikprøveudtagne producenter (med henholdsvis 16 % og 27 %), jf. tabel 3 og 7. I 2022 og i undersøgelsesperioden var importpriserne dog ca. 11 % og 20 % lavere end EU-priserne.

(115) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

— de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og

— de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis med passende justeringer for told og omkostninger efter importen.

(116) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters hypotetiske omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 25 % og 35 % for de egyptiske producenter, en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 30 % og 35 % for de amerikanske producenter og et samlet vejet gennemsnitligt underbud på mellem 27 % og 33 % for de stikprøveudtagne producenter i USA og Egypten tilsammen.

(117) Uanset konklusionerne om underbud bemærkede Kommissionen under alle omstændigheder, at dumpingimporten også førte til et betydeligt pristryk (som afspejlet i målprisunderbudsmargenerne) i UP, hvor EU-erhvervsgrenen solgte til under sine produktionsomkostninger.

4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.5.1. *Generelle bemærkninger*

(118) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(119) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 9.

(120) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i makrospørgeskemaet fra klagerne, som Kommissionen ajourførte med oplysninger fra andre producenter, oplysninger indhentet under kontrolbesøgene og data fra Eurostat. Dataene for de øvrige EU-producenter blev anslået på grundlag af markedsoplysninger og andre Eurostat-statistikker efter produktinformation, jf. betragtning 100. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(121) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.

(122) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(123) Den samlede EU-produktion anslås på grundlag af data fra Eurostat for samme vare (Prodcom-kode 2016.30.10). Prodcom-statistikker offentliggøres årligt af Eurostat, og det senest tilgængelige tal er for 2022. EU-erhvervsgrenens produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat ved at lægge klagernes og andre producenters produktion i Unionen til alle virksomheder i Unionen, som har indgivet detaljerede oplysninger til Kommissionen, og under antagelse af den samme relative vægt som den, der blev konstateret i 2022 for resten.

(124) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2020	2021	2022	UP
Produktionsmængde (ton)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
Indeks	*100*	*100*	*83*	*78*
Produktionskapacitet (ton)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
Indeks	*100*	*100*	*102*	*102*
Kapacitetsudnyttelse	91 %	91 %	74 %	69 %
Indeks	*100*	*100*	*82*	*76*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter, andre EU-producenter, Eurostat, markedsoplysninger om andre producenters kapacitet.

(125) Produktionen af samme vare i Unionen viser en nedadgående tendens, der påvirkes af den økonomiske virkning af højere inflation og renter, som i betydelig grad har påvirket byggesektoren, som er den største kunde til samme vare.

(126) Produktionskapaciteten er forblevet forholdsvis stabil. Det tager lang tid at planlægge og gennemføre kapacitetsforøgelser i den kemiske industri på grund af miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn. Den konstaterede stigning i 2022 skyldes i vid udstrækning én stikprøveudtagen producent og er resultatet af en omstrukturering med henblik på at opnå større effektivitet. Et produktionsanlæg blev lukket i Unionen før 2020, og en af de tre lukkede produktionslinjer blev overført til et andet anlæg. På grund af tidsforskellen mellem lukningen af anlægget og installationen af den nye linje viser tendensen en kapacitetsforøgelse, mens den stikprøveudtagne producent på lang sigt har reduceret sin kapacitet.

(127) Kapacitetsudnyttelsen forblev stabil i 2020 og 2021 og viste en nedadgående tendens fra 2022. Kapacitetsudnyttelsesgraden på 69 % er lav for kemiske processer, da enhver udnyttelse på ca. 50 % pr. linje indebærer betydelige risici med hensyn til forringelse af aktiver og sikkerhed. Produktionslinjerne er hverken i Unionen eller i de pågældende lande udformet til at svinge i deres produktionsstrømme, og producenterne står over for hindringer, når de vil lukke og genstarte en linje for at imødekomme efterspørgslen. Kommissionen modtog skøn, som viser, at lukning af en linje i mindre end seks måneder sandsynligvis ikke ville være økonomisk rentabel, og erfaringerne under covid-19-pandemien viser, at kemiske linjer ikke kunne lukkes, selv når der var lav efterspørgsel efter den pågældende vare.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(128) EU-erhvervsgrenens salg blev fastsat ved hjælp af en metode svarende til den, der blev anvendt i forbindelse med produktionsdataene. Salget i undersøgelsesperioden anslås under hensyntagen til de oplysninger, der var kendt af klagerne og andre producenter, som har indgivet detaljerede oplysninger til Kommissionen, og i betragtning af denne undergruppes repræsentativitet med hensyn til produktion. Denne fremgangsmåde har den fordel, at det samme princip følges, men tager ikke hensyn til virkningen af eventuelle ændringer i lagerbeholdningerne. Da EU-erhvervsgrenen har relativt lave lagerbeholdninger (ca. 2-3 uger), anså Kommissionen dette for at være en rimelig antagelse.

(129) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2020	2021	2022	UP
Salgsmængde på EU-markedet i alt (i ton)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
Indeks	*100*	*111*	*87*	*72*
Markedsandel	91 %	89 %	86 %	80 %
Indeks	*100*	*98*	*94*	*88*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter, andre EU-producenter, Eurostat.

(130) Salgsmængden på EU-markedet varierede betydeligt i den betragtede periode på grund af virkninger efter pandemien, den stærke økonomiske genopretning og fremkomsten af en energikrise i 2022. I denne forbindelse viser analysen af EU-erhvervsgrenens markedsandel et klarere mønster. Den generelle negative tendens i markedsandelen ses tydeligt i 2022, hvor EU-erhvervsgrenen oplevede et betydeligt tab af markedsandele, der svarede til det foregående år (indekset faldt med 2 point i 2021 og 4 point i 2022) og forværredes i undersøgelsesperioden (indekset faldt med 6 point). Samlet set faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 12 % i løbet af den betragtede periode.

(131) Tabet af markedsandele på et svagt marked forværrede virkningen af importen af samme vare fra de pågældende lande, der som beskrevet i betragtning 110 vandt markedsandele.

(132) Kommissionen modtog bemærkninger fra brugere og eksporterende producenter, hvoraf det fremgik, at EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele var et tegn på dens tab af konkurrenceevne og utilstrækkelig opmærksomhed på kundernes behov. Kommissionen fandt, at importen fra andre lande end de pågældende lande ikke har oplevet den samme stigning i markedsandelen, hvilket synes at indikere, at tabet af konkurrenceevne kun kunne have været i forhold til producenterne af samme vare i de pågældende lande, og at det var en del af dens undersøgelse at undersøge, om det skyldtes urimelig handelspraksis. For så vidt angår kundernes behov bemærkede Kommissionen, at brugerne var afhængige af køb af samme vare fra både EU-producenter og producenter fra de pågældende lande, hvilket er et tydeligt tegn på, at EU-erhvervsgrenen fortsat betjener sine kunder på en tilsvarende og sammenlignelig måde.

4.5.2.3. Vækst

(133) EU-forbruget faldt med ca. 18 % i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet faldt med 28 %. Forbruget var imidlertid meget svingende med en kraftig stigning i 2021 på 11 % i mængden som følge af den stærke økonomiske genopretning efter pandemien i Unionen og et beskedent fald i 2022 i forhold til 2020, hvor situationen vendte tilbage til en mere sædvanlig økonomisk adfærd hos brugere og forbrugere, og hvor forbruget var 13 % mindre end i 2020. Som følge heraf mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele i modsætning til markedsandelen for importen fra de pågældende lande, som steg med 885 % i den betragtede periode og nåede op på 10,22 % i undersøgelsesperioden (fra 1,04 % i 2020).

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(134) Antallet af ansatte hos EU-erhvervsgrenen blev fastsat ved hjælp af en metode svarende til den, der blev anvendt i forbindelse med produktions- og salgsdataene. Dataene om beskæftigelse og produktivitet blev fastsat på grundlag af oplysninger fra klagerne, besvarelser fra andre EU-producenter og skøn baseret på Eurostats data.

(135) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode således:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2020	2021	2022	UP
Antal ansatte	4 135	4 068	3 975	4 014
Indeks	*100*	*98*	*96*	*97*
Produktivitet (ton/ansat)	1 198	1 223	1 038	957
Indeks	*100*	*102*	*87*	*80*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter, andre EU-producenter, Eurostat.

(136) Antallet af ansatte forblev forholdsvis stabilt i den betragtede periode (-3 %). Dette er i overensstemmelse med en stabil produktionskapacitet, da antallet af ansatte, der er nødvendige for at drive anlæggene, ikke svinger i takt med kapacitetsudnyttelsen. På samme måde er anlæggene udformet til at være i gang på fuld tid i skifteholdsmønstre, og producenterne har ikke fleksibilitet til at arbejde færre dage om ugen for at tilpasse produktionen til efterspørgslen.

(137) Produktiviteten pr. ansat var negativ i 2022 og forværredes yderligere i undersøgelsesperioden. I en situation uden fleksibilitet med hensyn til antallet af ansatte resulterede det lave salg og dermed produktionen i en situation med lav produktivitet. Samlet set faldt produktiviteten i ton pr. ansat med 20 %.

(138) Som det er almindeligt i den kemiske industri, vises produktiviteten pr. ansat bedst ved de producerede mængder pr. ansat. Kommissionen modtog bemærkninger fra en producent i USA, som foreslog, at produktiviteten skulle angives i værdi pr. ansat. Kommissionen bemærker, at det foreslåede forhold er usædvanligt i en situation med prisvolatilitet, som skyldes kombinationen af covid-19-pandemien, den stærke genopretning og energikrisen. Det foreslåede forhold ville være et mål for produktiviteten, som ville skjule sandheden ved at blande mængder og priser og hindre analysen i at fastslå, om der er skade for EU-producenterne. Kommissionen afviste derfor forslaget.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(139) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargeners størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra de pågældende lande.

(140) Dette er den første antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af mulig tidligere dumping.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(141) De stikprøveudtagne EU-producenters vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode således:

Tabel 7

Salgspriser i Unionen

	2020	2021	2022	UP
Gennemsnitlig enheds-salgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ ton)	690	1 177	1 566	1 134
Indeks	*100*	*170*	*227*	*164*
Enhedsproduktions-omkostninger (EUR/ ton)	677	967	1 354	1 162
Indeks	*100*	*143*	*200*	*172*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(142) Den gennemsnitlige enhedssalgspris i Unionen var meget svingende i den betragtede periode. Den stærke genopretning efter pandemien i 2021 resulterede i en prisstigning, der oversteg den bemærkelsesværdige stigning i omkostningerne. Situationen forblev ikke sådan længe, da Ruslands angrebskrig mod Ukraine bidrog til en energikrise i Unionen og en efterfølgende stor stigning i omkostningerne, som i vid udstrækning blev absorberet af en stigning i salgsprisen. Selv om situationen for de stikprøveudtagne EU-producenter stadig var økonomisk sund, idet salgspriserne dækkede de fulde produktionsomkostninger, forværredes situationen hurtigt ved udgangen af 2022, hvor de stikprøveudtagne producenter allerede havde vanskeligt ved at få alle omkostninger absorberet af salgspriserne. I undersøgelsesperioden blev produktionsomkostningerne justeret, når energikrisen aftog, men salgsprisen faldt endnu mere som vist i tabel 7 (i undersøgelsesperioden faldt produktionsomkostningerne med 14 %, men den gennemsnitlige salgspris faldt yderligere med 28 %). Som følge heraf opererede de stikprøveudtagne EU-producenter med tab i undersøgelsesperioden, hvilket viste omfanget af dumpingimportens indvirkning på prisstyrken hos de stikprøveudtagne EU-producenter, som blev pristagere på et marked, der var påvirket af store mængder dumpingimport fra Egypten og USA.

(143) I den betragtede periode steg salgspriserne samlet set med 64 % og produktionsomkostningerne med 72 %.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(144) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode således:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2020	2021	2022	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkost-ninger pr. ansat (i EUR)	115 266	117 134	119 662	120 571
Indeks	*100*	*102*	*104*	*105*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(145) Ovenstående tabel viser, at de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger var forholdsvis stabile i den betragtede periode. De stikprøveudtagne EU-producenter forklarede, at arbejdskraftomkostningerne er ufleksible, og at de fleste af deres arbejdskraftomkostninger ikke kontrolleres af dem, da de er fastsat ved lov, arbejdsaftaler eller kontrakter. For eksempel er indeksregulering af lønninger obligatorisk i henhold til belgisk lovgivning, og arbejdsgiverne har ikke mulighed for at indeksere lønningerne eller tidsplanen for denne indeksering. Med hensyn til det relativt høje niveau for disse omkostninger bemærkede Kommissionen også, at den kemiske industri i sig selv er farlig og underlagt skifteholdscyklusser og krævende arbejdsmønstre, hvilket er faktorer, der bidrager til relativt høje arbejdskraftomkostninger.

(146) Kommissionen mener ikke, at den observerede begrænsede stigning i de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat giver anledning til at sætte spørgsmålstegn ved den påståede skade, der er anført i klagen.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(147) De stikprøveudtagne EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode således:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2020	2021	2022	UP
Slutlagre (ton)	61 181	68 986	74 985	58 304
Indeks	*100*	*113*	*123*	*95*
Slutlagre i procent af produktionen	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
Indeks	*100*	*114*	*130*	*117*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(148) Salget af samme vare har visse sæsonmæssige virkninger i byggesektoren, som er dens vigtigste bruger. Salget i december måned er generelt relativt lavt, og producenterne prioriterer normalt at foretage vedligeholdelse i denne måned. Som følge af den sæsonmæssige effekt i december er sammenligningen af lagerbeholdningerne ved udgangen af undersøgelsesperioden i september 2023 med slutlagrene i december i de foregående tre år ikke relevant. Slutlagrene steg ved årets udgang fra 2020 til 2022 med 30 % på de to år.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(149) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2020	2021	2022	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	3,5	17,7	13,1	– 2,6
Indeks	*100*	*506*	*374*	*- 74*
Likviditet (EUR)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	- 13 993 872
Indeks	*100*	*421*	*381*	*- 22*
Investeringer (EUR)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
Indeks	*100*	*95*	*127*	*219*
Investeringsafkast (%)	10	120	93	- 26
Indeks	*100*	*1 193*	*927*	*- 258*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(150) Kommissionen beregnede de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Rentabiliteten i de første to år af den betragtede periode påvirkes af de økonomiske omstændigheder som følge af udbruddet af covid-19-pandemien i begyndelsen af 2020 og en efterfølgende ekstraordinær genopretning efter udrulningen af vacciner i Unionen samt finanspolitiske incitamenter. Kommissionen mener, at rentabilitetsniveauet i 2020 og 2021 påvirkes af denne overordnede økonomiske kontekst. Rentabiliteten i 2022 blev også påvirket af en energikrise, der opstod efter begyndelsen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine. I 2022 lykkedes det imidlertid de stikprøveudtagne EU-producenter at vælte omkostningsstigningen over på brugerne i Unionen, da EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser steg med 390 EUR pr. ton, hvilket er endnu højere end omkostningsstigningen på 387 EUR pr. ton. Fortjenesten i 2021 og 2022 i EUR pr. ton var derfor forholdsvis stabil (henholdsvis 209 og 212 EUR pr. ton). De stikprøveudtagne producenter oplevede en nedadgående tendens i 2022 og blev tabsgivende (–2,6 %) i undersøgelsesperioden Som anført i betragtning 142 betød virkningen af den kraftige dumpingimport, at EU-producenterne mistede indflydelse på prissætningen af varen, som var påvirket af tilgængeligheden af S-PVC fra de pågældende lande til meget lave priser, hvilket førte til en situation med pristryk i undersøgelsesperioden.

(151) Nettolikviditeten er EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten viser en nedadgående tendens fra 2021 og et betydeligt knækpunkt i undersøgelsesperioden, hvor likviditeten for første gang er negativ i den betragtede periode. De stikprøveudtagne producenter forsinkede nogle investeringer eller udsatte visse ikkevæsentlige vedligeholdelser i undersøgelsesperioden, men disse foranstaltninger var ikke tilstrækkelige til at undgå en negativ likviditet.

(152) Investeringerne var forholdsvis stabile i 2020 og 2021, og der var et knæk opad i 2022. Der er flere grunde til, at investeringerne steg fra 2022. Investeringerne fra 2022 blev ikke udløst af nogen kapacitetsudvidelse, men snarere af behovet for at reducere CO_2-aftrykket og overholde andre miljø- og sikkerhedsbestemmelser samt af en indhentningseffekt, da de stikprøveudtagne producenter oplevede hindringer for at gennemføre planlagte investeringer i 2020 som følge af pandemien og i 2021 på grund af den efterspørgsel, der fulgte med en stærk økonomisk genopretning, der overbebyrdede virksomhederne. De tre stikprøveudtagne producenter arbejder fra gamle anlæg, der blev opført på et tidspunkt med lempeligere regler, og som kræver betydelige investeringer for at holde trit med nye miljø- og sikkerhedsbestemmelser. Investeringerne i operationelle kemiske anlæg kræver også lang planlægning, for så vidt som de investeringer, der blev konstateret fra 2022, stort set var investeringer, der var planlagt før 2020. Endelig kan investeringsniveauet ikke justeres til det faktiske produktionsniveau i stedet for det teoriske produktionsniveau. De stikprøveudtagne producenter har begrænset indflydelse på at tilpasse investeringerne til den faktiske kapacitetsudnyttelse.

(153) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig negativt fra 2021 og viser et betydeligt afkast på -26 % i undersøgelsesperioden. De stikprøveudtagne producenter har som alle producenter af samme vare brug for store investeringer til driften af virksomheden. De stikprøveudtagne producenter har gamle, og de oprindelige anlæg er fuldt afskrevet, men der tilføjes regelmæssigt nye aktiver som følge af vedligeholdelses- og omsætningsomkostninger ud over helt nye investeringer. De stikprøveudtagne producenter har begrænset fleksibilitet til at arbejde med et lavere niveau af aktiver.

(154) De stikprøveudtagne EU-producenters evne til at rejse kapital i den nuværende økonomiske situation er tvivlsom på grund af den lave rentabilitet og den lovgivningsmæssige usikkerhed. Denne mulighed ville dog under alle omstændigheder være hypotetisk, da de stikprøveudtagne producenter er en del af større grupper og i højere grad er afhængige af interne kilder end eksterne kilder. Kommissionen undersøgte således muligheden for at tiltrække ressourcer fra deres grupper. Alle stikprøveudtagne EU-producenter bekræftede lignende vanskeligheder med at drage fordel af omfordelingen af ressourcer på gruppeniveau. De tre producenter forklarede forskellige virkninger af denne tendens, såsom prioritering af investeringer i andre regioner i verden, manglende afhjælpning af flaskehalse i produktionsprocessen, ekstraordinære igangværende budgetnedskæringer m.m. Kommissionen mener, at denne situation også kan forbindes med andre faktorer, men bemærkede, at den påståede dumpingimport fra de pågældende lande har bidraget til dette negative investeringsklima og skabt usikkerhed om industriens fremtidsudsigter.

4.5.4. *Konklusion vedrørende skade*

(155) De vigtigste makroindikatorer udviste en negativ tendens i den betragtede periode: EU-produktionsmængden faldt med 22 %, kapacitetsudnyttelsen med 24 %, EU-salgsmængden med 28 % og produktiviteten med 20 %.

(156) Der kan tegnes et lignende billede, hvad angår mikroindikatorerne. Rentabiliteten af salget i Unionen var positiv fra 2020 til 2022, men erhvervsgrenen blev tabsgivende i undersøgelsesperioden. Tilsvarende blev likviditeten, der har været positiv fra 2020 til 2022, negativ i undersøgelsesperioden. Slutlagrene ultimo året steg i procent af produktionen fra 2020 til 2022, hvor virkningen af den høje import fra de pågældende lande allerede var tydelig.

(157) De egyptiske og amerikanske eksportørers importmængder ottedobledes i den betragtede periode. I en situation med et fald i det årlige forbrug på 729 110 ton i den betragtede periode steg den årlige import fra de pågældende lande med 288 405 ton, hvilket resulterede i, at de egyptiske og amerikanske eksportører øgede deres samlede markedsandel fra 1 % i 2020 til 10 % i undersøgelsesperioden, da deres priser underbød EU-erhvervsgrenens priser betydeligt fra 2022 og navnlig i undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden var underbudsmargenen i gennemsnit på 31,7 % for importen fra USA og 28,9 % for importen fra Egypten, jf. afsnit 4.4.3. ovenfor.)

(158) Lavprisdumpingimporten fra Egypten og USA forårsagede også et betydeligt pristryk for EU-erhvervsgrenen. Som følge heraf var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at sælge til priser, der dækkede produktionsomkostningerne, og den blev tabsgivende i undersøgelsesperioden.

(159) Selv om nettoinvesteringerne steg med 119 %, blev investeringsafkastet negativt i den betragtede periode, fra 10,1 % i 2020 til −26,1 % i undersøgelsesperioden. Likviditeten blev også negativ, hvilket påvirkede EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter. Selv om antallet af ansatte faldt i samme periode med 3 %, faldt produktiviteten med 20 %, hvilket resulterede i højere arbejdskraftomkostninger pr. ton PVC.

(160) Som anført ovenfor forværredes de finansielle indikatorer som rentabilitet, likviditet og investeringsafkast betydeligt i den betragtede periode. Dette havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere driften, foretage de nødvendige investeringer og rejse kapital, hvilket hæmmede dens vækst og endda truede dens overlevelse.

(161) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen på dette tidspunkt, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(162) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, hvorvidt dumpingimporten fra de pågældende lande havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at en mulig skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Der er tale om følgende faktorer: økonomisk nedgang og den svage markedsdynamik, virkningerne af force majeure-begivenheder og urentabelt eksportsalg.

5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(163) Importmængderne fra de pågældende lande ottedobledes i den betragtede periode, fra 40 989 ton i 2020 til 329 904 ton i undersøgelsesperioden. Som forklaret i betragtning 157 faldt denne kraftige stigning sammen med et relativt svagt hjemmemarked, der havde vanskeligt ved at absorbere dumpingimporten.

(164) Som følge heraf steg de pågældende landes samlede markedsandel i den betragtede periode fra 1 % til 10 %. I mellemtiden faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel støt fra 91 % i 2020 til 80 % i undersøgelsesperioden.

(165) Selv om 2020 blev påvirket af covid-19-pandemien, og 2021 blev påvirket af et stærkt økonomisk opsving, blev virkningerne af dumpingimporten mere mærkbare fra 2022, hvor importen fra de pågældende lande steg med 161 %, og deres markedsandel steg med 220 % i forhold til 2021.

(166) I 2022, hvor importen fra de pågældende lande steg kraftigt, lå den meget under de stikprøveudtagne EU-producenters gennemsnitlige salgspriser.

(167) Den øgede importmængde fra de pågældende lande kombineret med de lave gennemsnitlige salgspriser på denne import havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens finansielle situation.

(168) Virkningen af de øgede mængder dumpingimport fra de pågældende lande sås tydeligt i undersøgelsesperioden, hvor EU-erhvervsgrenens finansielle situation forværredes betydeligt. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at øge sine salgspriser for at vælte de stigende råmaterialeomkostninger over på kunderne (navnlig energiomkostninger), fordi den blev udsat for urimelig konkurrence fra importen af den pågældende vare. EU-erhvervsgrenens strategi var at afbøde tab i produktionsmængder og markedsandele ved at sænke priserne på bekostning af rentabiliteten. EU-erhvervsgrenen gik fra at have været rentabel i de foregående år til at være tabsgivende (-3 %) i undersøgelsesperioden. Derfor forhindrede lavprisimporten fra de pågældende lande EU-erhvervsgrenens prisstigninger, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3, og skabte således et pristryk.

(169) Desuden blev likviditeten og investeringsafkastet også negativt. I undersøgelsesperioden havde de stikprøveudtagne EU-producenter en negativ likviditet på 14 mio. EUR og et investeringsafkast på −26,1 %.

(170) På baggrund af ovenstående betragtninger fastslog Kommissionen foreløbigt, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6. Denne skade havde både mængde- og prismæssige virkninger.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(171) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2020	2021	2022	UP
Mexico	Mængde (i ton)	142 867	161 713	160 261	129 496
	Indeks	*100*	*113*	*112*	*91*
	Markedsandel	4 %	4 %	4 %	4 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	703	1 214	1 538	954
	Indeks	*100*	*173*	*219*	*136*
Norge	Mængde (i ton)	67 067	92 360	54 769	46 300

	Indeks	*100*	*138*	*82*	*69*
	Markedsandel	2 %	2 %	2 %	1 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	839	1 313	1 719	1 356
	Indeks	*100*	*156*	*205*	*162*
Sydkorea	Mængde (i ton)	2 335	11 792	23 891	50 703
	Indeks	*100*	*505*	*1 023*	*2 171*
	Markedsandel	0 %	0 %	1 %	2 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 278	1 534	1 686	969
	Indeks	*100*	*120*	*132*	*76*
Det Forenede Kongerige	Mængde (i ton)	47 801	17 212	14 314	16 309
	Indeks	*100*	*36*	*30*	*34*
	Markedsandel	1 %	0 %	0 %	1 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	836	1 088	1 449	1 224
	Indeks	*100*	*130*	*173*	*146*
Andre tredjelande	Mængde (i ton)	57 711	122 261	90 254	79 397
	Indeks	*100*	*212*	*156*	*138*
	Markedsandel	1 %	3 %	2 %	2 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	721	1 493	1 452	959
	Indeks	*100*	*207*	*201*	*133*
I alt — alle andre tredjelande undtagen de pågældende lande	Mængde (i ton)	317 781	405 338	343 489	322 205
	Indeks	*100*	*128*	*108*	*101*
	Markedsandel	8 %	9 %	9 %	10 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	759	1 324	1 551	1 029
	Indeks	*100*	*174*	*204*	*136*

Kilde: Eurostat.

(172) I den betragtede periode var de eneste andre tredjelande, hvorfra der blev importeret betydelige mængder PVC til Unionen, Mexico, Norge, Sydkorea og Det Forenede Kongerige.

(173) Samlet set fremlagde alle tredjelande med undtagelse af de pågældende lande i undersøgelsesperioden en stabil mængde med en markedsandel, der forblev på mellem 8 % og 10 % i den betragtede periode. Desuden er deres priser også i højere grad tilpasset de stikprøveudtagne EU-producenters priser med en gennemsnitlig importpris for 2022 på 1 551 EUR pr. ton, hvilket stort set er identisk med de stikprøveudtagne EU-producenters priser på 1 566 EUR pr. ton. I undersøgelsesperioden er den gennemsnitlige importpris på 1 029 EUR pr. ton lavere end prisen på 1 134 EUR pr. ton for de stikprøveudtagne EU-producenter. Ikke desto mindre faldt importmængderne i Unionen med 6 % i undersøgelsesperioden, hvilket tyder på, at importørerne forsøgte at bevare markedsandelen på et vigende marked i stedet for at udvide den.

(174) Kommissionen bemærker, at der ikke har været nogen stigning i importen, og at markedsandelen for andre tredjelande end de pågældende lande forblev forholdsvis stabil. De store ændringer, der er konstateret, har været en omlægning af oprindelsen af denne anden import, idet nogle lande har reduceret deres eksport til Unionen af strukturelle eller strategiske årsager, f.eks. Norge, Rusland og Det Forenede Kongerige, mens andre lande som Sydkorea har overtaget den resterende del.

(175) I lyset af ovenstående og i betragtning af de store mængder import fra de pågældende lande til lave priser sammenlignet med importen fra andre tredjelande konkluderede Kommissionen foreløbigt, at importen fra andre tredjelande ikke svækkede årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(176) EU-producenternes eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

EU-producenters eksportresultater

	2020	2021	2022	UP
EU-producenternes eksportmængde (ton)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
Indeks	*100*	*82*	*75*	*74*
EU-producenternes gennemsnitspris (EUR/ton)	822	1 414	1 509	1 075
Indeks	*100*	*172*	*184*	*131*

Kilde: Eurostat.

(177) EU-producenternes eksport var i 2020 på det højeste niveau i den betragtede periode med 1 494 288 ton og faldt med 18 % i 2021. I 2022 faldt eksporten fortsat, men i et lavere tempo, og forblev derefter forholdsvis stabil i undersøgelsesperioden.

(178) EU-producenternes gennemsnitlige eksportpris var også meget svingende med en kraftig stigning i 2021, en begrænset stigning i 2022 og endelig et pludseligt fald i undersøgelsesperioden. Som følge heraf eksporterede EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden til priser, som Kommissionen anså for at være lavere end de anslåede produktionsomkostninger.

(179) Efter påstandene fra Westlake, Oxy Vinyls, LP og TCI Sanmar undersøgte Kommissionen de stikprøveudtagne EU-producenters eksportresultater ved at sammenligne prisforskellen mellem eksportprisen og deres hjemmemarkedspris (begge med ikke forretningsmæssigt forbundne kunder).

(180) I den betragtede periode havde EU-erhvervsgrenen uudnyttet kapacitet og eksporterede S-PVC, men der var ingen omdirigering af salget fra Unionen til eksportmarkederne. I denne forbindelse var de stikprøveudtagne producenters gennemsnitlige eksportpris i undersøgelsesperioden en smule højere end de pågældende landes gennemsnitlige eksportpris til Unionen, hvilket er et tegn på en vis grad af konkurrenceevne. Desuden eksporterede de stikprøveudtagne EU-producenter til priser, der lå under de fulde produktionsomkostninger (på grund af indirekte omkostninger), men over de variable omkostninger (hovedsagelig energi og råmaterialer). Opretholdelsen af eksporten i undersøgelsesperioden bidrog således til den samlede margen og hjalp EU-producenterne med at bevare sikkerheden og den gnidningsløse drift af linjerne ved at producere over det tekniske minimumsniveau.

(181) Kommissionen bemærkede, at producenterne fra de pågældende lande normalt gør brug af forhandlere til at sælge deres varer på udenlandske markeder. De samme forhandlere, der sælger S-PVC til dumpingpriser i Unionen, er aktive på Unionens største eksportmarkeder. I denne forbindelse er de forhandlere, der sælger den dumpede PVC i Unionen, også aktive på Unionens traditionelle eksportmarkeder, hvilket også forklarer de udfordringer, som EU-erhvervsgrenen fra 2022 stod over for med hensyn til at opretholde eksportmarkederne.

(182) Unionens eksport til Det Forenede Kongerige faldt med 106 528 ton i undersøgelsesperioden (fra 2022), dvs. en reduktion på 37 %. Sammenligningen mellem undersøgelsesperioden og den foregående 12-måneders-periode viser et fald på 120 668 ton eller 40 %. Det Forenede Kongerige meddelte den 8. januar 2024, at der ville blive indledt en antidumpingundersøgelse vedrørende S-PVC med oprindelse i USA, hvilket er et tydeligt tegn på illoyal handelspraksis på det næststørste eksportmarked i Unionen. Eksporten til Schweiz faldt med 10 027 ton i undersøgelsesperioden (fra 2022), dvs. en reduktion på 22 % (sammenligningen mellem undersøgelsesperioden og den foregående 12-månedersperiode viser et fald på 17 460 ton eller 33 %). Kommissionen konstaterede også, at forhandlere har eksporteret amerikansk fremstillet S-PVC til Schweiz til dumpingpriser under den normale værdi.

(183) Trods virkningen af at konkurrere på de samme markeder med dumpingimporten finder Kommissionen ikke, at resultaterne på eksportmarkederne i sig selv havde en isoleret virkning, der kunne svække årsagssammenhængen mellem de pågældende landes dumpingpraksis og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Kommissionen fandt, at eksporten i procent af hjemmemarkedssalget var lig eksporten i 2020, og at den i undersøgelsesperioden var på ca. 42-43 %. Eksporten i procent af EU-produktionen var også meget lig eksporten i 2020 og var i undersøgelsesperioden på ca. 30 %.

(184) Kommissionen konkluderer, at faldet i eksporten havde en indvirkning på EU-producenternes resultater, som dog ikke kan isoleres fra den aggressive prisfastsættelse til tredjelande, som er fastsat af forhandlere, der arbejder med producenterne fra de pågældende lande. EU-producenterne reducerede deres eksport i den betragtede periode, selv om det største fald fandt sted i 2021, længe før undersøgelsesperioden. EU-producenternes eksportresultater i undersøgelsesperioden kan således ikke kun forklares ved mængder, men snarere ved priser. Dette pres på eksportpriserne kan ikke isoleres fra dumpingimporten med oprindelse i Egypten og USA, som også konkurrerede på disse markeder.

5.2.3. *Overkapacitet i PVC-industrien*

(185) PVC er en konjunkturfølsom industri som anerkendt af klagerne, de stikprøveudtagne EU-producenter og egyptiske og amerikanske eksportører i deres indlæg og bemærkninger. Den verdensomspændende PVC-industri har en betydelig overkapacitet, da dens kapacitet systematisk har oversteget den globale efterspørgsel i de seneste år på grundlag af skøn fra klagerne og markedsoplysninger.

(186) Denne overkapacitet er strukturel og kan forklares med vanskelighederne ved at øge kapaciteten til at håndtere kraftigt stigende efterspørgsel. Industrien er således klar til at absorbere spidsbelastninger i den økonomiske cyklus med et langsigtet perspektiv.

(187) EU's PVC-industri har ikke øget sin kapacitet i den betragtede periode, bortset fra en begrænset ekspansion hos én EU-producent, som aktiverede en produktionslinje, der var blevet overført fra et anlæg med tre linjer, som den havde lukket før den betragtede periode. Kommissionen konkluderede, at denne tilsyneladende kapacitetsforøgelse derfor skyldes en tidsmæssig virkning, da lukningen blev gennemført før den betragtede periode. Kommissionen konkluderede, at denne EU-producent havde påvist begrundelsen for en sådan beslutning, der havde til formål at sikre større effektivitet ved at reducere antallet af produktionsanlæg, nedjustere producentens virksomheds samlede kapacitet og optimere dens aktiviteter.

(188) EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad i 2020 og 2021 var på over 90 %, og det var først, da dumpingimporten steg kraftigt, at kapacitetsudnyttelsen faldt til 74 % i 2022 og til 69 % i undersøgelsesperioden.

(189) Kommissionen konkluderede, at PVC-industriens eventuelle strukturelle overkapacitet på verdensplan og i Unionen kan have indflydelse på markedsdynamikken og kan understrege rationalet bag dumpingeksporten, men Kommissionen mener ikke, at dette er en faktor, der bryder eller svækker årsagssammenhængen. Dette skyldes, at EU-producenterne i den pågældende periode ikke har øget deres kapacitet i et meningsfuldt omfang. Overkapacitet synes bestemt at være normen i den kemiske industri, og Unionens PVC-industri afviger ikke fra dynamikken på andre markeder, herunder markederne i de pågældende lande. EU-erhvervsgrenens relativt høje overkapacitet i undersøgelsesperioden var også det direkte resultat af den kraftige stigning i dumpingimporten og den midlertidige økonomiske nedgang, der betragtes særskilt.

(190) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens nuværende relativt høje overkapacitet skyldtes de seneste markedsforhold og dumpingimporten og derfor ikke i sig selv var et element, der kunne svække årsagssammenhængen. De seneste markedsforhold blev undersøgt særskilt.

5.2.4. *Energikrise i Unionen*

(191) En række interesserede parter hævdede, at EU-erhvervsgrenen havde lidt skade på grund af de høje energipriser, der har udhulet EU-erhvervsgrenens konkurrenceevne. Ifølge disse bemærkninger syntes der at være en sammenhæng mellem omkostningerne ved råmaterialer og energipriserne i Europa og EU-producenternes resultater, idet det hævdedes, at andre lande undgik disse priser, da de blev forklaret med konflikter i umiddelbar nærhed af Unionen.

(192) Klagerne erkendte, at Europa mellem midten af 2021 og slutningen af 2022 oplevede en akut energikrise, men gentog, at denne krise ikke svækker eller bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten med oprindelse i Egypten og USA og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Klagerne anførte, at energikrisen sluttede i slutningen af 2022, og at det forhold, at EU-erhvervsgrenens situation på trods af det betydelige fald i energipriserne ikke er blevet forbedret siden, er et tydeligt tegn på, at energikrisen ikke havde nogen større indvirkning på skaden.

(193) Kommissionen bemærkede, at da energipriserne var på det højeste niveau i 2021 og 2022, opnåede de stikprøveudtagne EU-producenter den største fortjeneste i den betragtede periode. Desuden blev EU-erhvervsgrenens skade synlig, da energikrisen allerede var afdæmpet, og energipriserne var faldet. Før importen til lave priser fra de pågældende lande steg i undersøgelsesperioden (mængder i de foregående tolv måneder ganget med tre), var erhvervsgrenen faktisk stadig i stand til at overvælte de øgede energiomkostninger på sine priser. Dette var ikke længere muligt, da den kraftige stigning i lavprisimporten forårsagede pristryk.

(194) Kommissionen konkluderede derfor, at energikrisen i Unionen ikke forklarede den udvikling, der blev konstateret i undersøgelsesperioden, og derfor ikke bryder eller svækker årsagssammenhængen.

5.2.5. *Økonomisk nedgang, markedsdynamik*

(195) Efterspørgslen på EU-markedet i den betragtede periode nåede sit højeste niveau i 2021 og blev korrigeret umiddelbart efter med et fald på 18 % i 2022. Sammenlignet med 2020 var efterspørgslen i 2022 8 % lavere.

(196) Efterspørgslen fortsatte med at falde i undersøgelsesperioden, hvor den anslåede efterspørgsel nåede op på 3 223 316 ton eller 18 % mindre end efterspørgslen i 2020.

(197) Hovedårsagen til den svage efterspørgsel efter PVC i Unionen var hverken dens pris eller eksistensen af alternative produkter. I stedet kan den forholdsvis lave efterspørgsel forklares ved kombinationen af høj inflation og høje låneomkostninger, som havde en indvirkning på økonomien generelt og begrænsede efterspørgslen i byggesektoren, dvs. det primære marked for PVC. Dette blev anerkendt af klagerne, men også af eksportører fra de pågældende lande.

(198) Virkningen af højere inflation og højere renter blev overført til PVC-industrien med en vis forsinkelse på grund af den lange tid, der traditionelt er forbundet med byggesektoren. Dette betød, at det tog nogen tid, før virkningerne af højere låneomkostninger og højere byggeomkostninger blev afspejlet i produktionsmængden i byggeriet, endnu mere i produktionen af byggematerialer såsom fremstilling af rør, døre og vinduer fremstillet af PVC. Cyklikaliteten i byggesektoren er almindeligt kendt, og den nuværende lave efterspørgsel vil sandsynligvis ikke fortsætte, når inflationen og renterne falder, og efterspørgslen efter investeringsgoder stiger.

(199) Westlake hævdede, at denne lave efterspørgsel afspejlede et ændret forbrug. Kommissionen fandt, at der kun er tale om spekulation, da der ikke er beviser for, at den lave efterspørgsel skyldtes et skift i forbruget, og at dette ikke er en midlertidig virkning af de høje renter og inflationen. Tværtimod skal politikker vedrørende den europæiske grønne pagt til støtte for energirenovering af eksisterende bygninger såsom de reviderede direktiver om bygningers energimæssige ydeevne og energieffektivitet øge efterspørgslen efter PVC-fremstillede vinduer og døre, da PVC er en naturlig isolator.

(200) Kommissionen konkluderede derfor, at den økonomiske nedgang og den dermed forbundne lave markedsefterspørgsel i Unionen i undersøgelsesperioden havde en begrænset virkning, der ikke bryder eller svækker årsagssammenhængen.

5.2.6. *Force majeure*

(201) Kommissionen havde modtaget bemærkninger fra visse interesserede parter om virkningen af force majeure-begivenheder på EU-erhvervsgrenens situation.

(202) Kommissionen forhørte sig om alle force majeure-begivenheder, som de stikprøveudtagne EU-producenter havde anmeldt i den betragtede periode, og undersøgte producenternes ansvar og de foranstaltninger, der var truffet.

(203) Kommissionen fandt, at de fleste force majeure-begivenheder fandt sted tidligt i den betragtede periode, dvs. i 2020 og 2021, og derfor ikke kan forklare den skade, der blev påvist i undersøgelsesperioden efter den kraftige stigning i dumpingimporten fra andet halvår af 2022. I denne forbindelse fandt Kommissionen ikke argumenter for, at erhvervsgrenen uden det relativt høje antal force majeure-begivenheder i 2020 og 2021 ville være bedre stillet i undersøgelsesperioden. Det var først, da priserne på importen fra de pågældende lande betydeligt underbød EU-priserne fra midten af 2022, at EU-erhvervsgrenen led skaden.

(204) Kommissionen fandt også bevis for, at erklæringen om force majeure-begivenheder ikke var blevet koordineret systematisk, som hævdet af de interesserede parter. I det år én stikprøveudtagen EU-producent anmeldte force majeure, øgede dens forretningsmæssigt forbundne EU-producent f.eks. sin produktion til et niveau, der lå over den teoretiske kapacitet. Den foreliggende sag modsiger påstanden om, at erklæringen havde til formål at undgå salg til visse kunder.

(205) Kommissionen konstaterede også, at i løbet af det år, hvor Rehau var berørt af en force majeure-begivenhed fra en af de stikprøveudtagne EU-producenter, formåede producenten ikke desto mindre at sælge for mere end 100 % af kontraktbeløbet til Rehau, selv om det ikke lykkedes virksomheden at sælge alle de yderligere krævede mængder. Selv om dette er anekdotiske beviser, gentager Kommissionen, at den ikke fandt nogen beviser for, at de stikprøveudtagne EU-producenter bevidst anvendte force majeure-begivenheder til at undgå at sælge til de forpligtede beløb eller begrænse produktionen med henblik på at opnå højere hjemmemarkedspriser.

(206) Kommissionen konkluderede således, at erklæringen om force majeure-begivenheder ikke havde nogen indvirkning på skaden.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(207) Der blev fastslået en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Egypten og USA på den ene side og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, på den anden side. Der var et tidsmæssigt sammenfald mellem den kraftige stigning i mængden af og markedsandelen for dumpingimporten til lavere priser og forværringen af Unionens resultater. På et relativt svagt marked udhulede den øgede mængde dumpingimport EU-erhvervsgrenens kapacitet til at fastsætte priser, der ville dække dens produktionsomkostninger, hvilket dermed tydeligt peger på pristryk. Dette resulterede i en tabsgivende situation i undersøgelsesperioden.

(208) Kommissionen undersøgte andre mulige faktorer, der kan have haft en virkning på EU-erhvervsgrenens situation: eksportresultater, EU-erhvervsgrenens påståede overkapacitet, energikrisen i Unionen, erklæringen om force majeure-begivenheder, den økonomiske nedgang i Unionen og det relativt svage marked. Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af disse faktorer på EU-erhvervsgrenens situation fra den skadevoldende virkning af dumpingimporten.

(209) EU-erhvervsgrenens eksportresultater kan ikke forklare den konstaterede skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt i undersøgelsesperioden. For det første svarede EU's eksportmængder i undersøgelsesperioden til 29 % af EU-produktionen, hvilket er næsten den samme procentdel, nemlig 30 %, som blev konstateret i 2020. For det andet blev det største fald i eksporten konstateret i 2021, hvor eksportmængderne faldt med 18 %, og i 2022, hvor eksportmængderne faldt yderligere med 9 %. EU-erhvervsgrenens rentabilitet var imidlertid på det højeste niveau i 2021 og 2022.

(210) Det blev konstateret, at virkningen af PVC-industriens overkapacitet i Unionen ikke havde forvoldt skade i undersøgelsesperioden, da kapaciteten har været stabil i den betragtede periode. På samme måde er virkningerne af energikrisen og de dermed forbundne højere energipriser ikke blevet anset for at have forårsaget den konstaterede skade i undersøgelsesperioden, da energikrisen på det tidspunkt var aftaget.

(211) De interesserede parters påstand om, at skaden også var forårsaget af EU-erhvervsgrenens erklæring om force majeure-begivenheder, blev ikke underbygget af de omstændigheder, som Kommissionen har lagt til grund.

(212) Endelig har den økonomiske nedgang og den deraf følgende svage markedsefterspørgsel påvirket EU-erhvervsgrenen i begrænset omfang, men uden at bryde årsagssammenhængen. Tværtimod har den svage markedsefterspørgsel forværret den skade, der er forårsaget af dumpingimporten, da EU-erhvervsgrenen ikke havde nogen margen til at absorbere større mængder dumpingimport uden at sænke priserne for at bevare en vis markedsandel.

(213) Kort sagt konkluderede Kommissionen, at kun den økonomiske nedgang og den deraf følgende svage efterspørgsel i undersøgelsesperioden havde en begrænset indvirkning på EU-erhvervsgrenen. Denne faktor kunne dog ikke bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der blev konstateret for EU-erhvervsgrenen. Dumpingimporten var fortsat hovedårsagen til skaden af følgende årsager: som anført i betragtning 110 tidobledes markedsandelen for importen fra de pågældende lande i den betragtede periode, mens importen fra andre lande forblev stabil.

(214) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen i denne fase, at dumpingimporten fra de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade. Skaden består i reduceret markedsandel, produktion, kapacitetsudnyttelse, produktivitet, rentabilitet, slutlagre, likviditet og investeringsafkast. Som forklaret i betragtning 117 har EU-erhvervsgrenen desuden lidt under pristryk som følge af importen fra de pågældende lande.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

(215) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

6.1. **Skadesmargen**

(216) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne opnå en målfortjeneste ved at sælge til en målpris som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2c og 2d.

(217) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det undersøgte land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne fortjenstmargen bør ikke være lavere end 6 %.

(218) Som et første skridt fastsatte Kommissionen en basisfortjeneste, der omfattede alle omkostninger under normale konkurrencevilkår. Kommissionen fandt, at rentabiliteten af ikke forretningsmæssigt forbundet salg i Unionen i 2021, det år, der gik forud for den kraftige stigning i importen fra de pågældende lande, var på 17,7 %. Denne rentabilitet lå over rentabiliteten i 2020 på 3,5 %. Kommissionen er af den opfattelse, at hverken 2020 eller 2021 var ordinære år med henblik på at fastslå en referencefortjenstmargen. 2020 var et år, der var påvirket af covid-19-pandemiens udbrud i Unionen, hvilket havde en stærk negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen. Ligeledes kan heller ikke 2021 betragtes som et almindeligt referenceår, da Unionen nød godt af et stærkt økonomisk opsving.

(219) Kommissionen fandt derfor, at den bedst mulige referenceperiode ville være 2022. År 2022 var delvist påvirket af den kraftige stigning i dumpingimporten ved årets udgang, men virkningerne er forholdsvis små, og det er derfor en konservativ tilgang at anvende dette år som reference. Kommissionen fandt derfor, at der burde anvendes en fortjenstmargen på 13,1 % til dens beregninger.

(220) På denne baggrund ligger den ikkeskadevoldende pris i intervallet fra 1 350 til 1 450 EUR pr. ton, hvilket er resultatet af anvendelsen af ovennævnte fortjenstmargen på 13,1 % på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden.

(221) Endelig vurderede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d, de fremtidige omkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt af ILO-konventioner opført i bilag Ia, og som EU-erhvervsgrenen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen anvendes, i henhold til artikel 11, stk. 2. På grundlag af den foreliggende dokumentation fra EU-producenterne i stikprøven, skøn over den forventede produktionsudnyttelse og forventede priser på emissionshandelskvoter beregnede Kommissionen en yderligere omkostning på 16,44 EUR pr. ton, som blev fastsat ud over de observerede overholdelsesomkostninger i undersøgelsesperioden. Denne forskel blev lagt til den ikkeskadevoldende pris som nævnt i betragtning 220.

(222) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på 1 405,48 EUR pr. ton for samme vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen ved at anvende ovennævnte målfortjenstmargen (jf. betragtning 219) på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden og derefter lægge justeringerne til i henhold til artikel 7, stk. 2d, for hver enkelt varetype.

(223) Kommissionen fastsatte derefter skadesmargenen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vægtede gennemsnitlige cif-importværdi. For EPC gjorde Kommissionen brug af de foreliggende faktiske oplysninger og fastsatte skadesmargenen på grundlag af de samme transaktioner for TCI Sanmar, som den anvendte til at fastsætte dens dumpingmargen (i lighed med den måde, hvorpå dumpingmargenen blev fastsat, jf. betragtning 70).

(224) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« er defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 71.

6.2. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(225) På baggrund af ovenstående vurdering bør den midlertidige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Midlertidig antidumpingtold (%)
Egypten	Egyptian Petrochemical Company	109,5	100,1	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1	74,2	74,2
	Alle andre virksomheder	109,5	100,1	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3	90,6	70,3
	Westlake Chemicals	58,0	87,2	58,0
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	62,1	88,3	62,1
	Alle andre virksomheder	77,0	90,6	77,0

7. UNIONENS INTERESSER

(226) Da Kommissionen havde besluttet at anvende grundforordningens artikel 7, stk. 2, blev det undersøgt, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping, jf. grundforordningens artikel 21. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(227) PVC er et grundlæggende industriprodukt med mange mulige anvendelsesformål. Det er afgørende for Unionen at have en sund PVC-industri på grund af dens forbindelser med flere aftagerindustrier. PVC anvendes i en lang række produkter lige fra fra vandrør, vinduer og kreditkort til elkabler.

(228) Importen af PVC kan ikke erstatte EU-erhvervsgrenens produktion uden følgevirkninger. Som anført i klagen er PVC-industrien meget vigtig i den kemiske industri som helhed. Hvis EU-erhvervsgrenen reducerer sin produktion, vil det medføre mindre efterspørgsel efter vigtige råstoffer såsom ethylen og chlor. PVC tegner sig for ca. 30 % af anvendelsen af chlor i Unionen, og enhver reduktion af PVC-produktionen vil således blive overført til chlor-alkaliprocessen og kan påvirke tilgængeligheden af chlor, kaustisk soda og brint.

(229) Selv om Kommissionen afviste Westlakes påstand om at tage hensyn til indtægter og fortjeneste ved salg af kaustisk soda i skadesvurderingen, da de to er to selvstændige industrier, anerkendte Kommissionen betydningen af PVC i den kemiske industri som helhed og navnlig i chlor-alkaliprocessen.

(230) Indførelse af antidumpingtold på S-PVC-importen fra Egypten og USA vil give EU-erhvervsgrenen en sikkerhed, som vil resultere i stabile salgsmængder i Unionen. Denne sikkerhed ville også gavne den kemiske industri som helhed af ovennævnte årsager. Desuden ville det fjerne virkningen i form af pristryk, så EU-erhvervsgrenen ikke blot ville drage fordel af mere stabile mængder, men den ville også have mindre usikkerhed om mulighederne for at dække sine omkostninger.

(231) EU-erhvervsgrenen for PVC skaber vellønnede og kvalificerede job i Unionen, og indførelsen af antidumpingtold vil beskytte ca. 4 000 direkte arbejdspladser og en lang række indirekte arbejdspladser i den kemiske industri som helhed.

(232) Kommissionen konkluderede, at det var i EU-erhvervsgrenens interesse at indføre antidumpingtold.

7.2. **Importører**

(233) Kommissionen modtog ikke svar fra EU-importører med det særlige spørgeskema. En række importører fremlagde delvise oplysninger til støtte for eksportører fra Egypten og USA, men disse oplysninger var ikke tilstrækkelige til at vurdere disse importørers interesser.

(234) Kommissionen erkendte dog, at importører af dette materiale, hvis der indføres antidumpingtold på S-PVC med oprindelse i Egypten og USA, vil kunne opleve et lavere salg af S-PVC på et tidligt tidspunkt. Importørerne vil dog stadig kunne handle med andre kemiske produkter og med S-PVC fremstillet i andre lande, som kan blive mere konkurrencedygtige, når dumpingimporten fra de pågældende lande ophører.

(235) Kommissionen konkluderede, at det er sandsynligt, at indførelsen af antidumpingtold på S-PVC med oprindelse i Egypten og USA ikke vil have en permanent indvirkning på forhandlernes rentabilitet.

7.3. **Brugere**

(236) Tre brugere af S-PVC i Unionen kontaktede Kommissionen og fremlagde de nødvendige spørgeskemabesvarelser, nemlig Rehau Industries SE&Co (Rehau), Foamalite og Granzplast. Rehau og Foamalite hævdede, at det ikke var i EU-brugernes interesse at indføre antidumpingtold på grund af de sandsynlige virkninger i form af højere priser og større magt for EU-erhvervsgrenen.

(237) Granzplast fremlagde oplysninger om sine indkøb af S-PVC, som gjorde det muligt for Kommissionen at vurdere den eventuelle virkning af tolden på virksomhedens samlede omkostninger.

(238) Rehau anmodede om en høring med Kommissionen, som blev afholdt den 24. april 2024. Høringen blev afholdt sammen med den forretningsmæssigt forbundne schweiziske forhandler Meraxis AG.

(239) Med hensyn til brugernes bekymringer bemærkede Kommissionen, at PVC-industrien i Unionen omfatter tolv producenter, og at varens egenskaber gør markedet yderst konkurrencedygtigt. På samme måde som brugerne kunne drage fordel af leveringen til dumpingpriser af S-PVC fra Egypten og USA, ville brugerne stadig være i stand til at udskifte en EU-leverandør med andre for at søge mere konkurrencedygtige priser, navnlig på grund af det store antal EU-producenter.

(240) Kommissionen vurderede også, at den samlede virkning for brugernes omkostninger ville være rimeligt begrænset, da deres indkøb af S-PVC fra de pågældende lande udgør en procentdel af deres samlede omkostninger på mellem 5 % og 10 %. Denne begrænsede indvirkning på deres omkostninger bør ses i sammenhæng med de fordele, som en sund PVC-industri i Unionen med flere leverandører ville give.

(241) Endelig erkendte Kommissionen, at tilgængeligheden af S-PVC fra de pågældende lande havde været til gavn for brugerne på grund af pristrykket på markedet fra 2022. Dette har imidlertid resulteret i en situation, hvor EU-erhvervsgrenen er tabsgivende, hvilket ikke er i brugernes interesse på lang sigt, da dette kan begrænse konkurrencen på EU-markedet ved at reducere antallet af producenter, der kan fortsætte med at opretholde driften under disse omstændigheder.

7.4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(242) På baggrund af ovenstående fastslog Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af S-PVC med oprindelse i Egypten og USA i denne fase af undersøgelsen.

8. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(243) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at forhindre, at EU-erhvervsgrenen forvoldes yderligere skade som følge af dumpingimporten.

(244) Der bør indføres midlertidig antidumpingtold på importen af S-PVC med oprindelse i Egypten og USA i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede skadesmargenerne og dumpingmargenerne (jf. betragtning 225). Tolden bør fastsættes på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.

(245) På grundlag af ovenstående bør de midlertidige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold (%)
Egypten	Egyptian Petrochemical Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Alle andre virksomheder	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3
	Westlake Chemicals	58,0
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	62,1
	Alle andre virksomheder	77,0

(246) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumping-toldsatser.

(247) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomhederne med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(248) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(249) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og følgelig pålægge en landsdækkende told.

9. OPLYSNINGER I DEN MIDLERTIDIGE FASE

(250) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a underrettede Kommissionen de interesserede parter om den påtænkte indførelse af midlertidig told. Disse oplysninger blev også offentliggjort på GD TRADE's websted. Interesserede parter fik tre arbejdsdage til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af de beregninger, der var blevet fremlagt specifikt for dem.

(251) Den egyptiske eksporterende producent TCI Sanmar hævdede, at Kommissionen i de relevante beregninger burde anvende en højere cif-pris, EU's grænse, hvilket ville resultere i en lavere målprisunderbudsmargen. I samme forbindelse bør der lægges en forhandlermargen til eksportprisen ab fabrik for at nå frem til en korrekt cif-pris, EU's grænse.

(252) Kommissionen undersøgte påstanden, men fandt, at den ikke vedrørte nøjagtigheden af beregningerne. Kommissionen vil derfor behandle den sammen med alle andre indlæg efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.

(253) Den amerikanske eksporterende producent Formosa Plastics Corporation fremsatte bemærkninger til forhåndsfremlæggelsen, hvor den anmodede Kommissionen om at revidere metoden til fastsættelse af SA&G-omkostningerne.

(254) Kommissionen undersøgte bemærkningerne indgående. En af bemærkningerne vedrørte beregningens nøjagtighed, og beregningen af SA&G-omkostningerne blev derfor ændret, mens de øvrige bemærkninger ikke vedrørte beregningens nøjagtighed. Disse bemærkninger vil derfor blive taget i betragtning sammen med alle andre indlæg efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.

10. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

(255) I overensstemmelse med god forvaltningspraksis vil Kommissionen opfordre de interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger og/eller til at anmode om en høring med Kommissionen inden for en fastsat tidsfrist.

(256) Konklusionerne om indførelsen af en midlertidig told er foreløbige og kan ændres i undersøgelsens endelige fase —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af suspensionspolyvinylchlorid (»S-PVC«), der ikke er blandet med andre stoffer, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 3904 10 00 (Taric-kode 3904 10 00 15 og 3904 10 00 80) og med oprindelse i Egypten og Amerikas Forenede Stater.

2. De midlertidige antidumpingtoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Oprindelsesland	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Egypten	Egyptian Petrochemical Company	100,1 %	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2 %	89BB
	Al anden import med oprindelse i Egypten	100,1 %	8999
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3 %	89BC

	Westlake Chemicals	58,0 %	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,1 %	89BE
	Shintech Incorporated	62,1 %	89BF
	Al anden import med oprindelse i Amerikas Forenede Stater	77,0 %	8999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter skal indgive deres skriftlige bemærkninger vedrørende denne forordning til Kommissionen senest 15 kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med Kommissionen, skal anmode herom senest 5 kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Interesserede parter, som ønsker at anmode om en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer, opfordres til at anmode herom senest 5 kalenderdage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Høringskonsulenten kan undersøge anmodninger, som indgives efter denne frist, og kan beslutte at imødekomme sådanne anmodninger, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand